

"Tots els partits catalans haurien d'unir-se per respondre a una sentència desfavorable del Constitucional"

Miquel Iceta (1960), viceprimer secretari i portaveu del PSC, explica a **EI Singular Digital** que davant una sentència desfavorable del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut, caldria respondre "amb un estratègia conjunta de tots els partits catalans" i no dubta en apel·lar "a la solidaritat catalana". Iceta aborda en aquesta entrevista temes com la nova etapa de l'executiva del PSC, el desplegament de l'Estatut, les relacions amb Madrid o la valoració de les municipals, entre d'altres.

- Quina valoració fa el PSC de les eleccions municipals?

Estem satisfets i fem una valoració positiva perquè hem guanyat en vots i hem crescut en regidors, tot i que CiU n'ha obtingut més. Hem tingut un retrocés en determinades poblacions i això cal que ens ho fem mirar.

- El fet que no acabi governant la força més votada per la dinàmica de pactes pot estimular l'abstenció?

Jo crec que no. En tot cas, es podria buscar una solució ben senzilla com fer que governi la força més votada però també cal que aquesta força pugui garantir una acció de govern coherent i estable.

- Han pensat en com combatre l'abstenció?

No se soluciona amb una llei electoral. El que cal mirar són els actors que formen part del sistema polític. Cal cuidar la gent que ha anat a votar i, després, intentar connectar de nou amb la gent que no ha anat a votar.

- Ha pogut influir la marxa de Maragall en el resultat del PSC?

Les eleccions municipals són molt municipals. Les motivacions de la gent són molt en clau local i els factors de política general tenen un pes molt petit. Per exemple, els bons resultats de Trias a Barcelona o del PSC a Lleida ciutat s'expliquen per la confiança en la persona. La política general ha tingut un nul·l impacte en aquestes municipals.

- Això pot tenir una excepció amb ERC?

Jo crec que no. En el cas d'ERC es magnifica algun aspecte de la política general que, crec, té poc a veure amb el resultat de les municipals.

- Membres de l'executiva sostenen que el PSC és el partit més plural de tots però li costa demostrar-ho. Ho comparteix?

És cert que el PSC és molt plural. Dins del PSC hi ha visions moderades del socialisme, altres més tradicionals, gent molt catalanista i altres que no ho són

per les raons que siguin. El que passa és que sembla que es vulgui penalitzar la pluralitat en detriment de la cohesió. Una cosa és tenir debat i una altra tenir tensions. No s'han de confondre els termes.

- Parlant d'aquestes pluralitats, se'n ha accentuat alguna amb el nou Govern?

Hi ha sensibilitats diferents. Els nostres debats tendeixen a recollir visions no del tot coincidents que sovint es justifiquen per l'àmbit en el qual treballa un dirigent en concret.

- L'oposició sovint repeteix que des del PSC no es planta cara a Madrid i al Govern de Zapatero. Ho creu així?

La nostra responsabilitat són els catalans. Posem per cas que hi hagués una manca de coincidència entre el govern català i el central sobre el desplegament de l'Estatut, en aquest cas, Montilla ha de fer valdre l'interès dels catalans. Ell es déu als catalans i al Parlament de Catalunya que l'ha fet president. Avui mateix s'ha fet públic com el govern articularà la tercera hora en defensa dels interessos del català.

- La tercera hora ha estat un favor a ERC o una derrota del conseller Maragall?

Nosaltres som un govern de coalició que quan no coincideix hem d'arribar a acords pel bé del govern i no d'un partit. En aquest acord s'ha imposat la intel·ligència. Reconeixem la immersió lingüística i atorguem a les escoles que decideixin aplicar la tercera hora en funció de si fa falta més català o castellà.

- Com són les relacions Montilla i Zapatero, algunes fonts apunten que De la Vega fa un paper d'intermediari?

Hi ha una bona sintonia entre els dos presidents però ens hem d'acostumar a què Zapatero defensa un projecte per a Espanya i Montilla per a Catalunya. De la Vega no fa cap paper de pont ni intermediari però sí que és un avantatge que la vicepresidenta conegui molt bé la realitat catalana. Ens estalvia moltes explicacions i la seva presència ha estat un factor clau.

- Perquè el PSC no té un grup propi a Madrid. Es planteja fer-ho?

No es ho plantegem ara. El debat de fons és saber si el PSC ha d'influir des de dins o des de fora. Nosaltres ho volem fer des de dins i seria un error fer-ho al revés.

- El president Maragall va dir que l'esforç per l'Estatut no havia valgut la pena? Com el replicaria?

Maragall va fer aquestes declaracions posant-se en el terreny dels derrotats.

Aquesta és una partida que encara s'ha de jugar i és un error posar-se en la tessitura negativa.

- En cas que es produeixi una sentència del Tribunal Constitucional del tot desfavorable, quina sortida ha de tenir el govern de Catalunya?

Aquest és el pitjor dels escenaris i no m'hi vull posar. Però si les aspiracions d'autogovern de Catalunya tenen un cop de porta, hi haurà conseqüències i algunes no seran bones. Catalunya no dirà que no i no es resignarà. La resposta de Catalunya exigirà intel·ligència i una estratègia nacional del partits polítics catalans. No serà absurd apel·lar a la solidaritat catalana.

- Podria anar més ràpid el desplegament de l'Estatut ja que comptem amb dos governs socialistes aquí i a Madrid?

Els anteriors governs van trigar més de 20 anys en desplegar l'Estatut. Tots sabem, des de la seva negociació, que el desplegament de l'Estatut trigarà anys, no 20 però sí uns anys. Ara per ara, va al ritme adequat. Tenir dos governs del mateix color facilita però no resol les coses.

- Creu que la treva d'ETA endarrerirà el desplegament de l'Estatut?

El que faci ETA no afectarà al desplegament de l'Estatut. Això no ho accepto. En canvi, sí que ens podem veure condicionats pel calendari electoral.

- Com definiria l'actual tripartit, si pot ser, en contraposició amb l'anterior?

Té un avantatge i és que va haver un govern anterior. Ens coneixem millor ERC i ICV, sabem del potencial de la Generalitat i les possibilitats de l'acció de Govern. Moltes polítiques d'ara sorgeixen de l'etapa anterior.

- Quin ha estat el seu millor i pitjor moment polític?

El pitjor va ser quan l'any 1999 se'ns va escapar la victòria electoral per molt poc. I el millor amb l'arribada del PSC a la Generalitat quatre anys després. En aquest sentit, soc dels que pensa que el millor està per arribar.

- Li agradaria que Catalunya fos independent?

A mi no. Respecto la gent que pensa que Catalunya sigui independent però no és el meu ideal. Jo soc federalista i seré molt feliç el dia que Espanya i Europa siguin realitats federals i el dia que Catalunya vegi reconeguda plenament la seva identitat nacional. Però això, per a mi, no passa per la independència.

El Singular Digital, 12 de juny de 2007
